



בש"פ 3268/19 - לורי שם טוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3268/19

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקשת:

לורי שם טוב

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי
(סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על
החלטת בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו במ"ת
14280-04-17 מיום 13.5.2019 שניתנה על ידי
השופט א' הימן

בשם המבקשת:

בעצמה

בשם המשיבה:

עו"ד חיים שוויצר

החלטה

1. ביום 2.5.2019, בית משפט זה (השופט ע' גרוסקופף) הוציא מלפניו החלטה בגדרו של בש"פ 2847/19 שם טוב נ' מדינת ישראל, אשר קבעה כי העוררת דשם ודכאן, גב' לורי שם טוב, תשתחרר לחלופת מעצר בתנאים שכוללים, בין היתר, מניעת שימוש ברשת אינטרנט המנוסחת בזו הלשון:

"העוררת לא תעשה כל שימוש ברשת האינטרנט, לא ממקום מעצר הבית ולא מכל מקום אחר, לא במישרין ולא באמצעות אחר. למרות האמור לעיל, העוררת תהיה רשאית לבצע חיפוש במאגרים משפטיים מכוונים, ובלבד שדרך הגישה למאגרים אלה תאושר מראש על ידי המשיבה, או על ידי בית המשפט. כן תהיה העוררת רשאית לערוך חיפוש

עמוד 1



ברשת האינטרנט באמצעות עורך דינה, או מפקח אחר שיאושר על ידי בית המשפט לעניין זה. מובהר בזאת לעוררת ולמסייע בידה כי במסגרת החיפוש הללו מותר לעוררת להוריד כל מידע אך אסור לה להעלות מידע לרשת האינטרנט" (שם, פסקה 19ד) (להלן: החלטת השחרור).

2. בחלוף ימים ספורים, הגישה העוררת לבית המשפט המחוזי תל אביב-יפו (להלן: הערכאה קמא) בקשה להתיר לה גישה למערכת "נט המשפט", לאתר של המוסד לביטוח לאומי, לאתרים של News1, רולינג, תקדינט, נבו, פסקדין, וכן גישה לדוא"ל. הערכאה קמא דחתה בקשה זו, ומכאן הערר שלפניי, שבמהלך הדיון בו הוסיפה העוררת לרשימת בקשותיה עוד כהנה וכהנה. בקשות חדשות אלו כללו בקשה להיתר גלישה באתרי התחבורה הציבורית בישראל.

3. ברי הוא כי החלטת השחרור הינה פועל יוצא של איזון בין צרכי ההליך הפלילי שמתקיים בעניינה של העוררת, אשר כוללים הגנה על הציבור מפני עבירות הקשורות לאינטרנט, לבין חירויות העוררת בעודה זכאית לחזקת החפות. איזון זה נעשה לפני שלושה שבועות בלבד, ובאין נסיבות חדשות אין שום עילה לשנותו. כחלק מאותו איזון, קבע השופט גרוסקופף כי העוררת תהא "רשאית לערוך חיפוש ברשת האינטרנט באמצעות עורך דינה, או מפקח אחר שיאושר על ידי בית המשפט לעניין זה" וכי "במסגרת החיפוש הללו מותר לעוררת להוריד כל מידע אך אסור לה להעלות מידע לרשת האינטרנט". היתר זה מאפשר לעוררת לספק את מכלול צרכיה האינטרנטיים – כל אימת שמדובר בצרכים לגיטימיים – באמצעות עורך דינה או באמצעות מפקח שאושר על ידי בית המשפט. בנסיבות העניין, ההגבלה שהיתר זה קבע הינה סבירה לחלוטין, אם לא נדיבה, ואיני רואה סיבה לשנותה. אני מבין את רצון העוררת להסיר מגבלה זו, אולם רצון זה מתנגש חזיתית עם הצורך החברתי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנה; ובתחרות בין שני אלו, הצורך החברתי מנצח.

4. במהלך הדיון שהתקיים לפניי העלתה העוררת שורה ארוכה של טענות שאינן קשורות כלל לערר שהניחה לפניי. חלק מטענות אלו ראוי שתשמענה במסגרת הדיון בתיק העיקרי – ואני אומר זאת מבלי להביע דעה, לכאן או לכאן, על צדקתן. חלקן האחר של הטענות מכיל תלונות נגד בעלי תפקידים שונים, שאותן יש להפנות לגורמים המופקדים על הטיפול בתלונות כאלה.

5. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ח באייר התשע"ט (23.5.2019).

ש ו פ ט